

(4) ਇਹ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਹਰ ਸਾਲ ਅਜਿਹੀ ਕਾਮਨ ਐਂਟਰੈਂਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰੇ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਵੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1/4 ਮੈਂਬਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਸਰਵੇਖਣ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਛੜੇ ਜਾਂ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਰਵੇਖਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

(5) ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਪਰਮੋਦ ਕੋਹਲੀ ਜੇ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2008 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 3593

8 ਸਤੰਬਰ, 2009

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226 - ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 - ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 5(IX) ਅਤੇ 8—ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁੱਝ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ — ਮੁਅੱਤਲੀ—ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ-ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ -ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ - ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ - ਦਾ ਘੇਰਾ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ - ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ—ਕੀ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ—ਨਹੀਂ

ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ—ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਲੀਕ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਿਸਬ I ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਪਰਾ ੯)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਨਾਪਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਚਾਂ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ

ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਏਸੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, p I ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਸੋਈਏ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਆਈਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਗੁਸਤਾਖੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ! ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦੇਸ਼ੀ ਮੈਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖੋਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11)

ਆਰ.ਐਨ ਰੈਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਫਾਰ ਦਿ ਪੀ ਐਡੀਸ਼ਨਰ।

ਬੀਐਸ ਚਾਹਲ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਪਰਮੇਦ ਕੋਹਲੀ, ਜੇ (ਓਰਲ):

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, — ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-24) ਰਾਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 27 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 27 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

“ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ-1 ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਕੁੱਕ, ਜੇ.ਆਈ.ਸੀ., ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਮਦਾਸੀਆ, ਵਾਸੀ ਗਲੀ ਨੰਬਰ 5, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਬਸਤੀ, ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਆਰਟੀਕਲ-2 ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਕੁੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ।

ਆਰਟੀਕਲ-3 ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਕੁੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜੇਆਈਸੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਵਹਾਰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(2) ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ 20 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਅਤੇ 3 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਓਵਰ ਸਟੇਅ ਦੀ ਮਿਆਦ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, — ਵੀ. ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 28 ਜੁਲਾਈ, 2004। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਸਿੰਘ, ਆਈ.ਜੀ. (ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ) ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ

ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਤੋਂ 23 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਰਾਜ ਇੰਦਰ ਕੁਮਾਰ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 16 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ *ਰਾਹੀਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ* ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਲੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਦਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਐੱਸ.ਪੀ. ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-8/T)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 24 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੁਝ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਸਨ।

JIC, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਐਚ.ਸੀ. ਬਖਤਾਵਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 8 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਅਤੇ 10 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਪੇਪਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ ਹਿੰਦੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।¹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੋਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ 25 ਸਤੰਬਰ 2004 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ/ਛਾਪ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਏ ਗਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 9 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਆਈਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਡੀਆਈਜੀ (ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ) ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮੰਗ 14 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਏ.ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ) ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬ I ਅੰਕ 6 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ*। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਐੱਸ.ਪੀ., ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ., ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 7 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 3 ਮਈ, 2005 (ਅਨੇਕਸੂਇਰ ਪੀ-11/ਏ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀ 'ਐਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਬਹਾਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀ ਆਈ ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 27 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਪੀਟੀਪੀਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 27 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ 4 ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2005 ਵਾਲੀ ਟਵਿੱਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਡਬਲਯੂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 13 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਦੂਜੀ* ਜਾਂਚ ਸਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਜ਼ੋਨਲ), ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ., ਪਟਿਆਲਾ। ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਦਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਲੀਕ ਹੋਣ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:-

“ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤੀਜੀ ਚੇਅਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੀਕ ਕੀਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਰ ਬੀ. ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਵਿਹਾਰ, ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ

PARTAP SINGH v. STATE OF PUNJAB AND OTHERS 654
{Permod Kohli, J.}

ਜੇ.ਆਈ.ਸੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜਇੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗੁਪਤਤਾ ਨੂੰ ਛਿੱਕੇ ਟੰਗ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਅ 'ਤੇ ਜੇ.ਆਈ.ਸੀ. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਫੀਆ ਤੰਤਰ ਦਾ ਕੰਮ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 2-3 ਵਾਰ JIC ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(4) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 (IX) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਇਨਕੁਆਰੀ ਰੈਪੋ¹ ਆਰਟੀਸੀਏ ਸ਼ੋਅਕਾਜ਼ ਨੋਟਿਸ 4 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 16 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਜਵਾਬ 3 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 2005 ਦੇ ਮੀਮੋ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀ. ਆਈ. ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਮੀਮੋ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ! 2005 'ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਨ.) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਲਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(6) ਸ੍ਰੀ ਰੈਨਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਏਡੀਜੀਪੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਮਾਨਯੋਗ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਦੋਂ 11 ਮਾਰਚ, 2008 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 22 ਮਈ, 2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਂਚ

ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡਾਈ ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

(7) ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ ਚੱਢਾ, ਏ.ਆਈ.ਜੀ., ਹੈੱਡ ਕੁਆਰਟਰ, ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਚ 11 ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ੀਰੋਕਸ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਆਈ ਕਮਲ ਸਿੰਘ, ਐਚ.ਸੀ ਬਖਤਾਵੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭੀਮ ਸੈਨ, ਕਲਰਕ (ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਪਰ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। , SI, HC ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ, ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ।

(8) ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਲੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 30 ਮਈ 2004 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਹੁੰਦਿਆਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੇਂਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁੱਝ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਭੋਜਨ ਪਰੋਸਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਦੀ ਭੈਣ ਬੋੜਾ ਤੋਂ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁੱਝ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਫਾਪੇਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਮਾਨ (ਸਮੈਕ) ਛੁਪਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਚੀਮਾ ਦੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ 2008 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 11 ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਗਵਾਹ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਰੇ 11 ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 74, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 2004 ਵਿੱਚ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕਾਲਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ/ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਮੋਟ ਤੋਂ ਪੀ.ਆਈ. ਦੇ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ

ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਖੁਦ ਸੂਚਨਾ ਲੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀ I ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਲੀਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਦੇ, 1 ਮੁੜ ਉਲਟ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(9) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿ ਇੱਕਵਾਯਰੀ ਅਫਸਰ ਨੇ 11 ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਾਂ ਹਨ। ਉਲਟਾ ਅਰਥਾਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ/ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪੀ. ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 9 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 74 ਵਿੱਚ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ 16 ਮਈ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 2008. ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

@ ਕਾਲਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਆਸ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ p I ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿੱਜੀ ਰੀਜਿਸ਼ ਜਾਂ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। . AIR 1999 SC ਪੰਨਾ 677 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ui:nder:-

(10) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਪਰ ਜੇਕਰ "ਦੋਸ਼" ਦੀ ਖੋਜ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ

ਇਹ ਇਕ ਵਿਪਰੀਤ ਖੋਜ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

(11) ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, b ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਨੁਕੂਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। c ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। e ਨਾਲ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ।"

(12) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਨਾਪਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(13) ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜਇੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੀ ■ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਬੀ. c ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਿਮਾਣੇ ਵਿਚ

ਰਾਏ, ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, p I ਐਡੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਸੋਈਏ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪੀਆਈਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਕਾਲਾ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਿਆ ਸੀ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖੋਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ 3 ਜਨਵਰੀ, 2008 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P-24) ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੋ

ਸਾਵਿਤਰੀ ਦੇਵੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWPNo 2008 ਦਾ 4919

9 ਅਕਤੂਬਰ, 2009

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟ 226 - HSMITC ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ - ਵਾਧੂ ਵਾਧੇ/ਉੱਚ ਮਿਆਰੀ ਸਕੇਲ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ - ਉੱਚ ਮਿਆਰੀ ਸਕੇਲ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉੱਚ ਮਿਆਰੀ ਸਕੇਲ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ 20/ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ACP ਵੀ ਦਿੱਤਾ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ- ਸੇਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜੇ ACP ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ